

Branko
Čopić

Četrta ofenziva

(Bitka za ranjence)

Iz snežne mègle se pošast posmiha,
reži se spaka siva,
po titovcih kot dež jeklen udriha
četrta ofenziva.

Bobné topovi in goré ječijo
pod tujcem, ki divja,
snežinke ves večer gostó rojijo
z nebá, ki trepetá.

Po snegu dolga vrsta borcev rine,
vsi s trudnimi obrazi.
A ranjencem sledi molk bolečine
v koloni, ki tam gazi.

Za mrzlim hribom je ugasnil dan,
in noč povesod prodira,
po snegu hodi ranjen partizan,
tovariša podpira.

Za hribi pa kot da pekel gori,
bobni na oni strani,
ves korpus brez oddiha se bori,
da ranjence ubrani.

Noči in dneve boji so srditi,
povesod ognjena toča,
ker ranjenci se morajo prebiti
iz trdnega obroča!

Napada divizija bojevito
po snegu, ki zmrzuje...
Nad zemljevidom bdi tovariš Tito
in bitke načrtuje.